

[Glistrup]

Når folketinget nu om nogle minutter forhåbentlig og formentlig vedtager det foreliggende forslag, er det det første lille nyk fremad i retning af at undergrave og ophæve den monopolstilling, som advokatstanden har haft gennem de sidste 100 år til meget stor samfundsundergravende ulykke og med fordelingspolitiske konsekvenser, som er aldeles unacceptable.

Men det er unægtelig af betydelig interesse at få at vide, hvornår vi dog kan komme videre ad denne meget påkrævede vej fremad for at få løst spørgsmålene. Det var jo også et af hovedtemaerne, da forslaget var til første behandling her i oktober måned, og det blev så senere af hr. Bernhard Baunsgaard i november måned fulgt op af et spørgsmål til justitsministeren, der ifølge Folketingstidende, sp. 3214, svarede – helt på linje med, hvad hun havde sagt ved første behandling – at den betænkning, som man sad og ventede på i justitsministeriet, forventedes at være trykt ved årsskiftet. Ministeren tilføjede, at derefter ville ministeriet gå i gang med at indhente udtalelser om betænkningen og så tage stilling til, om der skulle fremsættes forslag fra regeringens side om ændring af reglerne i retsplejelovens første bog, sjette afsnit, om advokater.

Nu vil jeg gerne spørge ved denne lejlighed, hvor vi jo for længst har passeret årsskiftet, hvor langt man er kommet med denne sag, og hvilke initiativer der kan forventes fra ministeriets side.

Ved dette første skridt på den vigtige vej kommer vi ifølge betænkningen til at undvære tilslutning fra Danmarks retsforbund, socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti. Det er i og for sig ikke, fordi de tre partier vedrørende det advokatmæssige i de debatter, vi har haft tidligere her i folketinget, på nogen som helst måde har udvist en anden holdning end vi andre, og vi beklager derfor, at det skal være mod disse tre partiers stemmer, vi får vedtaget det lovforslag, som her er til behandling. Men vi ved jo alle sammen, hvad der er baggrunden for det, nemlig den neurose, som man lider under i de tre partier, at lige så snart der står EF på et forslag, farer man op som trold af en æske uden at tænke på, hvordan det i øvrigt passer ind i ens politik i bred almindelighed, og så stemmer man bare nej, selv om det vitterlig er overensstemmende med, hvad disse tre

partier normalt har som deres grundsynspunkter.

Når jeg drager dette frem, er det, fordi det unægtelig er en ting, som det er vigtigt for befolkningen at have opmærksomheden henvendt på, hvis man skulle forfalde til den 7. juni 1979 at gå hen og stemme på et af disse tre partier eller dem, de er i valgforbund med, ved afstemningen til EF-Parlamentet, for hele den holdning, der afslører sig grelt i denne sag, vil jo derefter i 5 år, fra juli 1979 til juli 1984, komme til at svie hårdt til den danske befolkning. Vi må sørge for, at vi når frem til, at vi den 7. juni kun stemmer på partier, som agter at tage en saglig stilling til problemerne, og så må vi dele os efter anskuelser, som gamle Hørup sagde. Den nejsigerautomatik, som bl. a. finder udtryk ved den afstemning, vi nu skal have, er i bund og grund udemokratisk, og vi må håbe på, at vi nu kan gøre befolkningen opmærksom på, hvad det er for en kapitalbrøler at stemme på nogle af dem, der er i koalitionen bag Folkebevægelsen mod EF.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I anledning af hr. Glistrups spørgsmål angående den omtalte betænkning om advokaters forhold kan jeg blot oplyse, at jeg havde forventet, den havde foreligget ved årsskiftet. Der har imidlertid været nogle forsinkelser, men jeg regner med at have den i nær fremtid. Før jeg har set den, har jeg imidlertid ikke mulighed for at udtale mig om, hvilke initiativer regeringen vil tage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 135 stemmer mod 23.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.

(Lovforslag nr. L 136, Fremsat 30/1 79. Første behandling 28/2 79. Anden behandling 6/3 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 154 stemmer; 5 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april–31. december 1978.

(Lovforslag nr. L 122, Fremsat 23/1 79. Første behandling 6/2 79. Betænkning 14/2 79. Anden behandling 6/3 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glensgård (FP):

I går meddelte finansministeren, at han ikke agtede at fortælle folketinget, hvilken økonomisk politik regeringen ville fremlægge. I dag skal vi så tage stilling til den økonomiske politik, som regeringen rent faktisk har ført i finansåret indtil 31. december 1978, altså 9 måneders året. Den er vi da i al fald i stand til at tage stilling til, den er vi i stand til at vurdere. Men ikke nok med, at vi er i stand til at vurdere regeringens politik, vi er reelt også i stand til at vurdere, hvilken stilling alle andre partier har taget til de aktstykker, som regeringen har fremlagt i finansudvalget. Gennem hele perioden fra 1. april til 31. december 1978 har vi set, at man med bind for øjnene har stemt for stort set alle de udgifter, som regeringen har ønsket

gennemført. Der er enkelte partier, som kan mande sig op til hverken at stemme for eller imod – jeg tænker selvfølgelig på det konservative folkeparti.

Vi har dog set siden 1. januar en vis udvikling i finansudvalget. Vi ved ikke, om det er en udvikling, vi kan regne med i fremtiden, men vi har set den udvikling, at centrum-demokraterne er begyndt at interessere sig for, hvad der foregår i finansudvalget. Man har nemlig studeret og vurderet hvert enkelt forslag for sig. I de fleste tilfælde følger man selvfølgelig regeringen, men det er dog dejligt at se, at centrum-demokraterne nu f. eks. stemmer nej til aktstykker om at give bistand til lande, der er i krig. Det er dog en udvikling, som er positiv.

Jeg ved godt, at venstre en overgang havde den samme idé om, at man ikke skulle give bistand til lande, der var krigsførende, men det er klart, at efter at udenrigsministeren er blevet udenrigsminister, må man tiltræde regeringens krigsliderlige tendenser og være med til at bidrage til de lande, som er i krig. Man må altså tage til efterretning, at venstre nu er gået så vidt, at man også har ændret politik vedrørende den del af udenrigspolitikken. Men vi siger altså tak til centrum-demokraterne, som dog i hvert tilfælde har fået øjnene op en gang imellem.

Vi kan selvfølgelig ikke stemme for lovforslaget om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april til 31. december 1978. Det er et typisk tegn på en uansvarlig politik, som blot smider skatteborgernes penge ud til de mest uhyggelige eksperimenter. Vi ønsker selvfølgelig ikke at bakke regeringen op med hensyn til en sådan finanspolitik, og vi agter at stemme imod tillægsbevillingslovforslaget, når det nu kommer til afstemning.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne ud fra et statsretligt synspunkt spørge fremskridtspartiet, om det er tilhænger af, at alle udgifter skal til behandling her i folketinget, således at man i realiteten ikke med et flertal kan afgøre en sag i finansudvalget. Det er jo i realiteten det, fremskridtspartiet giver udtryk for ved ikke at stemme for tillægsbevillingsloven.

Glensgård (FP):